

Justitiedepartementet
Straffrättsenheten

Remissvar avseende utkast till lagrådsremiss Ökad ordning och säkerhet i frivården

Åklagarmyndigheten välkomnar ett möjliggörande av säkerhetskontroll inom frivården och tillstyrker lagförslaget som sådant i väsentliga delar.

Säkerhetsaspekten är en central fråga för både anställda inom rättskedjan och personer som berörs genom att de måste infinna sig till möten och förhandlingar. Det är därför angeläget att nya regleringar av säkerhetsfrågor uppfyller den aspekten så långt det är möjligt, utan att andra väsentliga intressen överträds.

Förslaget till lag om säkerhetskontroll på frivårdskontor motsvarar i huvudsakliga delar innehållet i lagen (1981:1064) om säkerhetskontroll i domstol, bland annat med avseende på riskbedömning (1 §) och tidsbegränsning (2 §). I dessa delar vill Åklagarmyndigheten anföra följande.

De personer som kallas till frivårdens lokaler och som i huvudsak berörs av förslaget, är personer som redan är dömda för brott av mer eller mindre allvarligt slag.

Det är erfarenhetsmässigt svårt att i förväg bedöma vilka individer som utgör en risk för allvarliga brott mot person eller för omfattande förstörelse av egendom, och vilka som inte gör det. Även när det gäller personer dömda för mindre allvarlig brottslighet och som tidigare är okända för kriminalvården, kan det i det enskilda fallet finnas en beaktansvärd sådan risk som är svår eller mycket svår att fånga upp i förväg.

I domstolslokaler med offentliga förhandlingar finns särskilda intressen att beakta på grund av allmänhetens rätt att få besöka lokalerna. Däremot framstår allmänhetens generella möjlighet att besöka frivårdens lokaler, utan den inskränkning som en säkerhetskontroll kan uppfattas som, som ett avsevärt

mindre relevant intresse. Enligt Åklagarmyndighetens uppfattning är det svårt att finna några egentliga skäl mot ett mer permanent och generellt tillåtande av säkerhetskontroller inom frivården.

Utifrån dessa omständigheter anser Åklagarmyndigheten att det hade funnits skäl att överväga en mer statisk och enhetlig reglering av säkerhetskontrollerna där samtliga berörda arbetsställen inom frivården skulle omfattas, det vill säga utan att en riskbedömning särskilt behöver motiveras för varje arbetsställe och tillfälle för att säkerhetskontroll ska komma i fråga. En sådan utformning av bestämmelserna, där riskbedömningen synes vara en mer inbyggd förutsättning än en reell prövning, skulle kunna ske till exempel med ledning av lagen (1988:144) om säkerhetskontroll i riksdagen.

Detta remissvar har beslutats av överåklagaren Lennart Guné efter föredragning av kammaråklagaren Kerstin Eriksson. I den slutliga beredningen har vice överåklagaren Magnus Johansson deltagit.

Lennart Guné

Kopia till:
Biblioteket
Rättsavdelningen